

WIJ VERTREKKEN

(11 personen)

Een klucht in vier bedrijven

door

HENK ROEDE

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIJ VERTREKKEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2021 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00 of rechten@toneelfonds.be
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

KARAKTERS:

BASTIAAN: Nieuwe eigenaar van het Chateau. Beetje een ei van een vent. Niet erg doortastend.

SOPHIE: Nieuwe eigenaresse van het Chateau en getrouwd met Bastiaan. Yogalerares, maar weet zelf niet altijd de rust te vinden. Veeleisend naar iedereen om haar heen.

KOEN: Vader van Bastiaan. Zakelijk type. Voelt zich heel wat.

NELLIE: Moeder van Bastiaan. Feministisch type. Niet op het mondje gevallen. Francofiel en groot liefhebber van wijn.

NOOR: Zus van Bastiaan. Beetje wereldvreemd typje.

DIRK: Vader van Sophie. Oude brombeer, maar wel een handige man.

ANS: Moeder van Sophie. Zorgzaam type, maar soms overbezorgd.

HANS: Oud eigenaar van het Chateau. Duitse nationaliteit. Trekt zich nergens wat van aan en gaat zijn eigen gang. Spreekt gebrekkig Nederlands en is daarom genoodzaakt veel met armen en benen te gebaren.

HUGO: Vriend van Bastiaan. Niet de aller slimste.

LAURA: Vriendin van Sophie. Hip typje, maar laat zich door Sophie overlopen.

CARMEN: Vriendin van Sophie. Ook hip typje, maar niet al te slim.

VOICE-OVER: Een stem die scènes aan elkaar praat. Dit kan vooraf door één van de acteurs ingesproken worden of live door een extra speler gedaan worden.

INRICHTING VAN HET TONEEL:

Op de achterwand op het toneel is de gevel van een Chateau in Frankrijk afgebeeld. In het midden zit een toegangsdeur. Aan de rechterkant is eventueel nog een kleinere deur in een schuur. De toegang vanaf de weg is denkbeeldig gesitueerd aan de linker kant van het toneel. Via de rechterkant kunnen de spelers naar het verdere denkbeeldige terrein van het Chateau. Het toneel is verder aangekleed met wat bloempotten, een bistrosetje en een tuinbankje tegen de gevel.

EERSTE BEDRIJF

De gordijnen zijn nog dicht en Bastiaan en Sophie staan met een glaasje in de hand voor het gordijn.

VOICE-OVER: In “Wij vertrekken” volgen we Nederlanders die op het punt staan te emigreren. Bastiaan is 32 jaar en woont zijn hele leven in Almere. Heel binnenkort vertrekt hij naar het zonnige Frankrijk. Almere verlaat hij met pijn in zijn hart.

BASTIAAN: (*richting publiek*) Almere is natuurlijk prachtig, werkelijk een cultureel hoogtepunt van Nederland. Maar op een dag fietste ik door het historische centrum van Almere en dacht: Het is hier prachtig, maar wil ik hier de rest van mijn leven blijven? Ik heb een prachtige baan hoor. Maar met veel stress. Misschien moet ik het eens over een andere boeg gooien. Sophie en ik hadden altijd al onze dromen, maar misschien is het nu tijd om die te gaan verwezenlijken.

VOICE-OVER: Bastiaan vertrekt samen met zijn 29 jarige vrouw Sophie. Zij is nu nog Yogalerares bij een Yogastudio in Almere.

SOPHIE: (*richting publiek*) Ik vind het lesgeven heel erg leuk en met name het contact met de cursisten. Het is heel dynamisch en actief werk. Het is geen 9 tot 5 baan, maar toch dacht ik er vaak over om voor me zelf te beginnen, dat sprak mij aan. Maar hier in Nederland is dat niet gemakkelijk met al die regelgeving.

BASTIAAN: Ik stond ook altijd al pal achter haar idee om voor zich zelf te beginnen. Een eigen onderneming brengt natuurlijk extra geld in het laadje en dan kan ik het wat rustiger aan doen...

SOPHIE: Vorig jaar waren we op vakantie en toen zagen we een prachtig Chateau vanuit onze caravan. Al snel zaten we te mijmeren bij een glas wijn: zou dat ook niet wat voor ons zijn? Een yogacentrum in zo’n prachtig Chateau. Een perfecte plek om tot rust te komen. Een Mindfulness plek.

BASTIAAN: Toen we weer terug waren in Nederland ben ik mij eens serieus gaan verdiepen in Chateaus in Frankrijk. Ik bedoel dus, ik heb even gegoogeld.

SOPHIE: Toen Bastiaan mij een chateau op een site liet zien, dachten we, dat doen we gewoon! Zo’n Chateau kost daar bijna net zoveel als een vrijstaande woning hier in Almere! Dit zagen

we als een unieke kans voor ons beiden.

BASTIAAN: Dat klopt. Mijn huidige werk doe ik nu al tien jaar. En ik merkte vooral de laatste jaren dat ik daar te weinig energie uit haalde.

SOPHIE: We hebben een heel fijn leven, maar we kijken toch uit naar wat meer zon. En wat relaxter, wat rustiger te gaan leven. Het is nu veel rennen naar het werk, naar de supermarkt etc. En hier in Nederland hebben we natuurlijk te maken met veel regeltjes en bureaucratie. We hopen straks op een vrijer leven en wat meer met elkaar te kunnen leven en te genieten. En vooral heel veel vrijheid!

VOICE-OVER: En die vrijheid hopen ze te vinden in Désordre in de provincie Limousin te Frankrijk. Vlak bij dit gehucht hebben ze voor 500.000 euro een vervallen Chateau gekocht. Het pand ligt boven op een berg, verlaten van alles. Hier gaan ze van het Chateau een luxe yoga resort bouwen. De aankoop en de verbouwing financiert het stel met de verkoop van hun woning in Almere en geleend geld van hun beide ouders.

BASTIAAN: Het opknappen van zo'n Chateau is natuurlijk een hele onderneming. Omdat ons verbouwingsbudget heel klein is, willen het meeste zelf doen.

SOPHIE: Ook al hebben we nog nooit zelf geklust... Maar zo moeilijk zal dat niet zijn. We kijken ons hele leven al "Eigen huis en tuin".

BASTIAAN: Inderdaad en dan ziet het er altijd heel eenvoudig uit. We hebben trouwens wel enige ervaring.

SOPHIE: O ja? *(kijkt Bastiaan verbaasd aan)*

BASTIAAN: Ik heb toch laatst die kast van de IKEA in elkaar gezet?

SOPHIE: O ja, natuurlijk! *(tegen het publiek)* Dus dat komt helemaal goed. En we doen het natuurlijk niet alleen.

BASTIAAN: Inderdaad, we gaan ook lokaal mensen inhuren en we hebben natuurlijk familie en vrienden die ons gaan helpen.

SOPHIE: Met ons Chateau richten we ons niet alleen op de gasten die voor yoga komen, maar we willen ook evenementen zoals bruiloften en bedrijfsfeesten gaan organiseren.

(Alle spelers, behalve Hans, komen op. Ze hebben cadeautjes bij zich en krijgen van Bastiaan en Sophie drinken uitgereikt)

HUGO: *(richting publiek)* Bastiaan is een goeie vriend van mij. Het is

wel een hele stap, maar ik begrijp het wel hoor. Al die regels en gestress hier in Nederland. Hij vertelde vaak over al de stress op zijn werk...

NOOR: Stress op zijn werk? Hij werkt op een bonsai boomkwekerij... Jouw werk, dat is veel zwaarder. Geweldig wat jij doet. *(kijkt verliefd naar Hugo)*

HUGO: Och... *(weet zich geen houding te geven)*

NOOR: Wat ben je ook bescheiden. Dat is zo lief!

HUGO: Ik? Je bent de eerste die dat zegt. Zelfs mijn moeder deed dat niet...

NOOR: *(is inmiddels doorgelopen naar Bastiaan)* Kijk eens broer, Gefeliciteerd met deze grote stap. Ik heb nog een leuk cadeautje voor jullie.

(Noor overhandigt een pakje en Bastiaan maakt het open, terwijl Sophie belangstellend toe kijkt. Uit het pak komt een verbanddoos)

SOPHIE: Een verbanddoos?

NOOR: Ja, jullie gaan toch klussen? Met die twee linker handen van Bastiaan, lijkt me zo'n verbanddoos een eerste vereiste!

SOPHIE: Bastiaan is heel handig hoor.

(Ondertussen heeft ook Hugo een cadeau aan Bastiaan gegeven. Bastiaan pakt hem meteen uit en steekt zijn hand er in. Geeft een schreeuw en komt met een muizenval aan de vinger er weer uit)

SOPHIE: Een doos vol muizenvallen!

HUGO: Tuurlijk. Die zullen jullie daar nodig hebben in zo'n oud gebouw. Waarschijnlijk kom je er om in het ongedierte!

BASTIAAN: Het begint te bloeden!

NOOR: Nou kijk! Je hebt nu een verbanddoos!

ANS: *(richting publiek)* Naar Frankrijk, dat is natuurlijk een hele onderneming. Zijn ze wel ingeënt, hebben ze de verzekeringen wel goed geregeld, nemen ze wel genoeg hagelslag mee. Maar dat onze Sophie zo'n stap neemt, daar zijn we natuurlijk heel trots op.

DIRK: Ja, maar onze dochter had ook wel wat dichterbij zo'n stap kunnen nemen! Die komt nu niet meer elke week langs... Zit ik

de hele dag alleen maar met haar. *(knikt naar Ans, die inmiddels is doorgelopen naar Sophie en Bastiaan)*

ANS: Kijk, we hebben ook nog een cadeautje meegenomen.

(Ans overhandigt een pakje aan Sophie. Die maakt het vervolgens open, terwijl ook Bastiaan toekijkt. Ze haalt er een boek uit)

SOPHIE: *(overrompeld, verbaasd)* Klussen voor Dummies?

ANS: Ja, ik stond er mee in mijn handen in de boekhandel en toen begon ik nog te twifelen...

BASTIAAN: *(beledigd)* Dat snap ik ja!

ANS: ...want toen ik het zo doorbladerde zag ik dat het toch voor de wat meer gevorderde klussers is bedoeld dan jullie zijn. Maar ik kon ook helaas geen simpeler boek vinden...

SOPHIE: Nou, bedankt ma...

ANS: Graag gedaan meisje en er wel zuinig op zijn. Het was een duur boek. Misschien moet je hem even kaften. *(tegen publiek)* We hadden ze graag geholpen. Nu doen we dat wel financieel, maar we kunnen helaas niet ter plekke helpen. We hebben wat pech gehad. Dirk zou dit jaar met pensioen, maar helaas was dat niet mogelijk bij het bedrijf. Nu moet hij nog vijf jaar langer! Vijf jaar! O, zo vreselijk. En we hadden al zoveel leuke dingen gepland om samen te doen. Maar nu kan dat helaas niet door gaan.

DIRK: *(bromt)* Nee nee, anders kreeg ik een pensioengat, zei de baas. En dat willen we niet Ans. Dat willen we niet...

ANS: Och, met een beetje minder geld...

DIRK: Nee Ans. Dat kan niet. Daar redden we het niet op. Ik moet gewoon door.

ANS: Tja, en nu kunnen we helaas niet mee naar Frankrijk om te helpen. Och, wat was dat romantisch geweest, samen naar Frankrijk. *(zucht)*

KOEN: *(is samen met Nellie er bij komen staan, spreekt tegen Dirk)* Je hebt toch zeker wel vakantiedagen?

DIRK: Waar bemoei jij je mee? En nee, die heb ik niet. En als ik ze had, dan houdt dat alleen maar in dat ik nog later met pensioen kan. Het is gewoon niet anders.

KOEN: Oké oké. *(tegen Bastiaan)* En je jast al dat geld er niet in één

keer door! Ik trek het allemaal van de erfenis af! Er moet ook nog wat over blijven voor Noor!

NELLIE: Rustig maar Koen. Ik heb alle vertrouwen in onze zoon. Hij gaat daar in Frankrijk! Geweldig toch! Het land van mijn dromen! En daar gaat hij een succesvolle onderneming opzetten en betaalt de komende jaren al het geld gewoon weer terug....

KOEN: Met 15% rente, zoals afgesproken. (*glimlacht naar Bastiaan*)

BASTIAAN: (*stamelt*) Ja ja...

KOEN: Maar als je echt dankbaar bent voor al het geld wat we je lenen, mag het ook wel wat meer zijn dan 15% hoor.

NELLIE: (*verontschuldigend voor Koen*) Maak je je maar geen zorgen, hoor jongen. Komt allemaal goed. Ik ben ontzettend trots op dat je dit avontuur aangaat. Nooit achter je gezocht. Je had altijd al heimwee als je op schoolreisje ging.

KOEN: (*tegen publiek*) Was volgens mij ook niet zijn idee. Die Sophie heeft de broek aan en hij loopt er maar wat achter aan.

NELLIE: (*tegen Bastiaan en Sophie*) Ik heb zelfs nog een leuk cadeautje voor jullie meegenomen.

(*Nellie overhandigd een pakje en Bastiaan maakt het open. Hij haalt er een woordenboek Nederlands-Engels uit*)

BASTIAAN: (*vol verbazing*) Een woordenboek Nederlands-Engels?

SOPHIE: Wij gaan naar Frankrijk hoor!

NELLIE: Ja, dat weet ik wel. Maar aangezien jullie geen van beiden Frans kunnen, en wel Engels, dacht ik dat dit leuker was. Deze kunnen jullie tenminste lezen.

BASTIAAN: (*stamelend*) Bedankt ma... denk ik...

SOPHIE: Heeft u zo ook uw Frans geleerd? Ik neem aan dat u als francofiel vloeiend Frans spreekt?

NELLIE: Eh... Oui! Garage, trottoir, mon amour! Du vin, du pain, du Boursin!

SOPHIE: (*onder de indruk*) Zo, u spreekt inderdaad een goed woordje Frans!

NELLIE: Ja meisje, dat heb je goed gezien... gehoord. Frankrijk, dat is zo mijn passie! Als het aan mij lag hadden we er al lang gewoond, maar je schoonpa hè.... Die durfde de stap niet aan. Die schijterd...

KOEN: Zo kan die wel weer Nellie. We hadden een hypotheek die afbetaald moest worden. Dat doe je niet door te liggen dromen in de Franse zon. *(tegen Bastiaan en Sophie)* Ik heb ook nog wat voor jullie...

(Koen overhandigd een beetje zenuwachtig Bastiaan een envelop)

BASTIAAN: O pa! Een envelop met inhoud! En dat van u!

SOPHIE: Inderdaad! Dat hadden we echt niet verwacht!

(Vervolgens maakt Bastiaan de envelop open en haalt er een briefje uit. Hij kijkt er beteuterd naar)

KOEN: *(wijst naar het briefje)* Dat is ons bankrekeningnummer. Daar kun je het geld weer op terugstorten... met die 15% rente. Of had ik dat al gezegd? Mag ook iets meer... maar misschien had ik dat ook al gezegd.

SOPHIE: *(tegen publiek)* Een keerzijde aan zo'n avontuur is toch dat je vrienden en iedereen achter laat.

LAURA: *(staat verder op, samen met Carmen)* Zijn we eindelijk van die trut af.

CARMEN: Inderdaad. Vriendschap moet van twee kanten komen. Maar zij gaat er altijd maar vanuit dat we alles voor haar doen. En ze doet nooit wat terug.

LAURA: Stt! Daar komt ze aan!

SOPHIE: Enig dat jullie er zijn *(doet overdreven lucht zoenen met Carmen en Laura)* en hebben jullie ook nog een leuk cadeautje? *(Laura en Carmen kijken elkaar verbaasd en paniekerig aan)*

CARMEN: Cadeautje?

LAURA: Ja! Een cadeautje! *(graait zenuwachtig in haar tas en haalt er een zakje M&M's uit en overhandigt die aan Sophie)* Alsjeblieft. Van ons beiden...

SOPHIE: Een zakje M&M's?.... die aangebroken is....?

LAURA: *(lichtelijk paniekerig)* Dus emigreren! Wat leuk!

CARMEN: Schat! Wat enig die plannen van jullie!

LAURA: Inderdaad! Wat stoer ook om zo'n stap te nemen!

SOPHIE: Ja, spannend hè! O, en we hebben ook nog zoveel te doen!

LAURA: Natuurlijk, maar wat ook ver weg!

CARMEN: Ontzettend ver weg! Echt ontzettend ver!

SOPHIE: Maar jullie komen toch ook zeker eens langs?

LAURA: Natuurlijk! Maar het is zo ver weg!

CARMEN: Zo ontzettend ver weg!

SOPHIE: Maar jullie komen toch zeker wel jullie allerbeste vriendin helpen met klussen?

CARMEN: Wie? O, je bedoelt jezelf... Tuurlijk!

LAURA: *(geeft Carmen een frons)* Maar zo ontzettend ver weg!

CARMEN: Ja, je rijdt niet zo even heen en weer in een weekend. Och, zo jammer zeg.

SOPHIE: Maar dan komen jullie gezellig een hele week! Jullie hebben allebei nog zo veel vrije dagen.

CARMEN: Nou, niet echt...

SOPHIE: Jawel hoor, ik kwam gisteren nog je chef tegen en die vertelde dat.

LAURA: Oh, maar Carmen durft dat hele eind niet alleen te rijden en ik zit echt heel krap in mijn vrije dagen en...

SOPHIE: Is allemaal al opgelost Laura. Ik heb al met jouw personeelsafdeling gebeld en gevraagd of je een week onbetaald verlof kon krijgen. Dat was geen probleem.

LAURA: Eh... zolang kunnen ze me toch niet missen?

SOPHIE: Jawel joh! Ik had Ria aan de telefoon. Mocht van haar zelfs wel een hele maand! Leuk zeg! Ik bel nog even met jullie over de data! Leuk zeg! Tot dan! O, dat wordt zo gezellig! Lekker klussen! *(draait zich om en loopt naar andere gasten, terwijl Laura en Carmen verslagen achter blijven)*

CARMEN: Het is haar weer gelukt en wij zijn er weer ingestonken!

LAURA: Hoe krijgt ze dat altijd weer voor elkaar!

SOPHIE: *(vraagt om ieders aandacht om een toast uit te brengen)* Familie en vrienden! Ik wil graag nog even wat zeggen. Wij hebben er ontzettend zin in, in ons grote avontuur, maar we beseffen ook dat we heel veel achter laten. Vrienden en familie, werk en huis. Maar we zijn erg blij dat jullie allemaal achter ons staan en we voelen ons ontzettend gesteund door jullie. En daar toosten wij op!

(Sophie en Bastiaan heffen beiden het glas. Het is even stil en iedereen kijkt elkaar aan. Dan begint iedereen druk door elkaar te praten over al hun twijfels en geven ze op- en aanmerkingen. Al discussiërend gaat iedereen af)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto